

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

Pingstdagen

"Den helige Ande"

Joel 2:28-29

Apg 2:1-111

Joh 14:15-21

Igår när jag sprang ett varv runt Göteborg så fick jag verkligen erfara vad törst är. Det var en av de varmaste Göteborgsvarv och det kändes långt mellan vätskekontrollerna. Jag kan också intyga att jag hade en stor längtan att komma i mål.

Och törst och längtan det är viktiga delar när det gäller att erfara den helige Ande. Anden vill släcka vår inre törst, men det kan den ju inte göra om man inte är törstig. Om jag har dövat min inre längtan så finns det inte mycket som Anden kan göra.

Jesus kallar Anden för Hjälparen, och Anden vill hjälpa en människa som längtar och törstar efter Gud. I 1917 års översättning så stod det Hugsvalaren. Ett ord som kanske har en lite mer själavårdande betydelse än Hjälparen. Jag vet inte exakt i vilka sammanhang ordet hugsvala användes förr, men när jag igår sprang på Avenyn, i stekande sol, med 16 km avverkade och 5 kvar, jag då var det plötsligt en som gav mig en våt svamp. Och när jag kramade ut det kalla vattnet över mitt ansikte, då kände jag mig verkligen hugsvalad. Med viss reservation att jag inte förstått ordets fulla innebörd.

Men vem är då Anden och hur lär man känna honom. Fadern, Skaparen, kan vi ana oss till genom vårt förnuft. Sonen, Jesus kan vi läsa om i bibeln. Men hur lär man känna Anden? Frågar man fågeln vad luften är så kan ha inte svara. Inte heller kan fisken redogöra för vad vattnet är. Men en fågel utan luft under vingarna kan inte flyga, och en fisk utan vatten kan inte ens leva. För många troende är det på samma sätt med den Heliga Ande. De känner honom dåligt trots att de hela tiden lever av honom. Det är Anden som hela tiden ger både livet och tron. Hade det inte varit för den helig Ande så hade du inte suttit i kyrkan idag. Långt innan vi får en relation till Gud så har han en relation till oss. Anden är närmare oss än vad vi kan ana, lika nära som våra egna andetag.

Så låt oss ändå börja här: även om vi inte känner Anden så känner han oss, och det är det viktigaste. Vi är inte bara kropp och materia. Vi är också andliga varelser. Vi människor har också en ande, även om vi då stavar ande med litet a. Men för vår ande är den Helige Ande som vattnet är för fisken. Något som vi inte skulle klara oss utan för ens en sekund. Vad är en kropp som inte andas? Svaret är: ett lik, en död kropp. På samma sätt är människan andligen död utan den Helige Ande, om inte Anden andas i oss. Innan vi kommer på tanken att söka Gud så har Gud sökt oss långt innan dess. Anden väcker vår längtan inom oss. Vår längtan efter Gud och det andliga.

När Jesus lovade be Fadern att sända den heliga Ande till dem så beskriver han honom som sanningens Ande. När Anden får verka så blir det mer sanning i en människas liv. Paulus beskriver Andens frukter som kärlek, glädje och frid. Där Anden verkar blir människor helgade.

Kanske är det därför Jesus tar upp saken om att hålla hans bud, just när han talar om Anden. ”Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig.” Och evangeliet började ju med: ”Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud”.

Jesus kopplar tydligt samman kärlek och bud. Något som man idag skulle skaka på huvudet åt. I en tid då ordet kärlek används mer med det egna jaget i fokus, än den andre, så förstår man inte detta. När kärlek handlar om att jag ska få utlopp för mina känslor och behov, istället för att möta andras behov så vill man inte höra talas om några bud.

Men Jesus talar om att kärleken till honom och viljan att hålla hans bud är två sidor av samma mynt. Vi kan inte bara välja det ena. Kärlek som inte visar sig i konkret handling är nämligen ingen verklig kärlek. Det är lätt att säga att man älskar men svårare att bevisa det.

Men Jesus har sänt oss en Hjälpare för att hjälpa oss även med detta. Anden är alltid först i våra liv, även här. Utan kärlekens Ande kan vi inte älska. Om vi känner att vi brister i kärlek så beror det på att vi har försökt på egen hand. Vi tror att vi av oss själva genom egen ansträngning ska kunna älska andra. Men all kärlek kommer från Gud, förmedlad av Anden.

Jag började med att tala om törst och längtan. Lärjungarna hade en längtan efter denne Hjälpare som Jesus lovat dem. De visste inte exakt vad de väntade på men de längtade. Man kan ju undra varför de inte fick Anden direkt efter uppståndelse. Eller åtminstone omedelbart efter himmelsfärden. Varför fick de först vänta i tio dagar?

Svaret är att de behövde förbereda sig med bön. De var nämligen inte overksammas dessa tio dagar. De bad ständigt och prisade Gud. På det viset ökade de sin längtan. De höjde sin förmåga att ta emot Anden. Om man inte är törstig dricker man inte. Om man inte längtar efter Anden tar man inte emot honom. Ju mer vi ökar vår längtan efter honom desto mer kan vi ta emot honom.

Att du är här på denna gudstjänst är ett verk av den Helige Ande. Men också ett tillfälle att förbereda dig för honom. Och att öka din längtan att uppfyllas av Anden.